

שמואל משה

בן דויד ורחל. נולד ב־1929 בבגדד, בירת עיראק, וב־1936 עלה ארצה עם המשפחה והתישבו בירושלים. למד בבית־ספר ת"ת בית אהרן, ואחר־כך המשיך בבית־הספר המקצועי ע"ש ברנדס במקצוע החשמלאות ובו בזמן עבד בבית־המלאכה אצל בראון. ב־1944 הצטרף למחתרת אצ"ל ופעל בה בכושר ובמסירות. בראשית 1946 השתתף בהתקפה על בסיס חיל־התעופה הבריטי בבנין נוטרדם בירושלים ונפצע מכדור בברכו. זמן מועט אחרי הבראתו הפעיל מוקש תחת משורין בריטי ברחוב אגריפס. השתתף גם בהתקפה על מועדון הקצינים בבית גולדשמידט ובפעולות אחרות. בסוף 1947 יצא לקורס מ"כ בשוני. משפרצו המאורעות התגייס לשורות אצ"ל. השתתף בקרבות החזית הדרומית של ירושלים, בהגנת רמת־רחל בשעת הקרבות המכריעים, בכיבוש הר־ציון ובית־הספר לשוטרים. אחרי תום ההפוגה הראשונה השתתף כרגם ראשון בכיבוש הכפר מלחה. בהתקפת־נגד אשר ערך האויב מצד בית־ג'אלה קיבל משה על עצמו להודיע על הסכנה הקרבה לחבריו הפצועים שנחבאו מחמת מטר הפגזים ולהניעם לסגת. במילוי שליחות זו נפגע, ועקבותיו נעלמו. נרשם כ"נעדר" ב־14.7.1948. עצמותיו נתגלו והובאו לקבורה בבית־הקברות הארעי בשייך־באדר וב־10.9.1950 הועברו למנוחות להר־הרצל בירושלים.

הסגן זכריה ראובן

יזכור

תהלת נצח ל-18
הגבורים שבדמים
שחררו אדמת
דושלם המקודשת

המפקד חיים שמואל ראובן

אלישר אליהו

שרעבי בנימין

סלוניםקי יהודה

שמואלי משה

מורחני יוסף

אישפני יהודה

זדוק אמרים

עזארי יוסף

נחום יחזקאל

סליוב אליהו

זר אברהם

בעדני רצון

בוישמעון אברהם שלמה

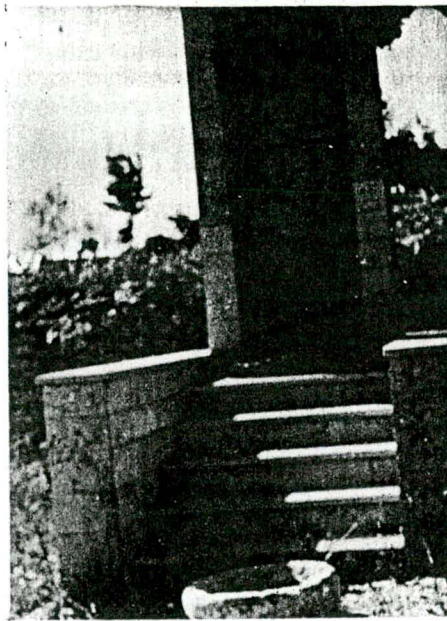
ברווה ציון

קשמו נתנאל

עזיאל דניאל

מראה האנדרטה במקומה הראשון, צפונית לכביש הראשי,
בין בית וגן למלחה.

האנדרטה לנופלים במלחה.